

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยสิทธิการประมง ในเขตต์การประมงไทย

พุทธศักราช ๒๔๘๒

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ. เจ้าพระยาพิชัยนาท ไยชิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๕๔๒

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตต์การประมงไทย ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตต์การประมงไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำในเขตต์จับสัตว์น้ำสยาม พุทธศักราช ๒๔๓๗ และพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำในเขตต์จับสัตว์น้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การประมง” หมายความว่า การจับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือหรือวิธีอย่างหนึ่งอย่างใดในที่แห่งหนึ่งแห่งใดใน เขตต์การ

ประมงไทย รวมทั้งการใช้เรือทำการจับสัตว์น้ำ หรือเป็นพาหนะไปทำการจับสัตว์น้ำด้วย

“เขตต์การประมงไทย” หมายความว่า เขตต์น่านน้ำไทย หรือน่านน้ำอื่นใด ซึ่งประเทศไทยใช้อยู่หรือมีสิทธิที่จะใช้ต่อไปในการจับสัตว์น้ำ โดยที่น่านน้ำเหล่านั้นปรากฏโดยทั่วไปว่ามีขอบเขตต์ตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสนธิสัญญา หรือด้วยประการใด ๆ

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด

“ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า นายเรือ สรั่ง ใต้ก๋ง นายท้าย คนถือท้าย หรือบุคคลอื่นใด ผู้มีหน้าที่บังคับเรือ และรับผิดชอบในเรือ แต่ไม่หมายความว่า ผู้นำร่อง

“คนต่างด้าว” หมายความว่า คนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานประมง กรมการจังหวัด กรมการอำเภอ เจ้าท่า พนักงานศุลกากร ผู้บังคับการเรือ หรือผู้บังคับบัญชาหน่วยทหารแห่งราชนาวี

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๕๔๔

และเจ้าพนักงานอื่นๆ ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตสำหรับทำการประมงให้แก่

(ก) คนต่างด้าวคนใดคนหนึ่ง หรือ

(ข) ห้างหุ้นส่วนสามัญใด ๆ เว้นแต่ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดมีสัญชาติไทย หรือ

(ค) ห้างหุ้นส่วนจำกัดใดๆ เว้นแต่ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดซึ่งต้องรับผิดชอบร่วมกันโดยไม่จำกัดจำนวน มีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ ต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย หรือ

(ง) บริษัทจำกัดใดๆ เว้นแต่กรรมการส่วนมากมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ ต้องเป็นของบุคคลธรรมดา ซึ่งมีสัญชาติไทย และบริษัทนั้นต้องไม่มีข้อบังคับอนุญาตให้ออกหุ้นผู้ถือ

ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่มีสิทธิได้รับอนุญาตดังกล่าวนี้ ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสำนักงานใหญ่ของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตั้งอยู่ในราชอาณาจักรไทยด้วย

มาตรา ๖ ถ้าบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใดได้รับใบอนุญาตสำหรับการประมงไปแล้ว ภายหลังตกเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับใบอนุญาตสำหรับการประมงตามความในมาตรา ๕ ให้บุคคลหรือผู้จัดการห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นแล้วแต่กรณี แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่บุคคลหรือห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นตกเป็นผู้ไม่มีสิทธิดังที่กล่าวแล้ว และให้ส่งคืนใบอนุญาตไปยังเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตพร้อมกันด้วย ในกรณีเช่นนี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตจัดมาใบอนุญาตนั้นเสีย

มาตรา ๗ นอกจากจะมีความตกลงกับต่างประเทศเป็นอื่น ห้ามมิให้ ไซ้เรือต่อไปน้ทำการประมงในเขตทำการประมงไทย

(๑) เรือที่มีสัญชาติต่างประเทศ หรือเรือที่เป็นของคนต่างด้าว หรือของนิติบุคคลที่มีสัญชาติต่างประเทศ

(๒) เรือสยามซึ่งมีคนประจำเรือไม่ว่าอยู่ในฐานะใด ๆ เป็นคนต่างด้าวรวมอยู่ด้วย

แต่คนต่างด้าวผู้ได้อาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี ก่อนวันที่ ๒๙ ตุลาคม พุทธศักราช

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๕๔๖

๒๔๗๗ ย่อมเป็นคนประจำเรือสยามสำหรับการประมงได้ ถ้าหากคนต่างด้าวนั้นได้จดทะเบียนและปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว และรวมกันไม่มากกว่าร้อยละสิบห้าแห่งจำนวนคนประจำเรือ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ มิให้ถือว่าคนประจำเรือเป็นคนต่างด้าว ถ้าหากคนต่างด้าวนั้นเป็นครูสอนวิชาการประมงซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐบาลให้ทำการสอนในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนประชาบาลหรือเทศบาล ในกรณีที่เป็นครุโรงเรียนประชาบาลหรือเทศบาลต้องไม่เกินโรงเรียนละห้าคน และต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งเพื่อการนั้น

มาตรา ๔ บุคคลผู้ทำการประมงโดยใช้เรือในเขตต์การประมงไทย ต้องมีใบอนุญาตที่ได้รับสำหรับทำการประมงประจำไปกับเรือด้วยในขณะทำการประมง

มาตรา ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจที่จะตรวจและค้นเรือลำหนึ่งลำใดที่ใช้เรือหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการประมงโดยละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจยึดเครื่องมือที่ใช้ในการประมง เอกสารและวัตถุอื่นใดอันพึง

เล่ม ๕๖ หน้า ๕๔๑ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

ใช้เป็นพยานหลักฐานในการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งสัตว์น้ำที่พบอยู่ในเรือ อันควรสงสัยว่าได้จับในเขตต์การประมงไทยด้วย

มาตรา ๑๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจจับและยึดเรือที่ได้กระทำผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจที่จะพ่วงเรือนั้น หรือบังคับให้ผู้ควบคุมเรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อนำไปยังท่าเรือที่ใกล้ที่สุด ซึ่งเหมาะแก่การที่จะสอบสวนหรือทำการอย่างอื่นเพื่อฟ้องร้องตามกฎหมาย

การสอบสวนความผิดอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการจับกุมหรือสั่งให้จับกุ่มนั้น มีอำนาจทำการสอบสวนได้

เรือที่ได้ใช้ในการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ เครื่องมือจับสัตว์น้ำอย่างหนึ่งอย่างใด และสัตว์น้ำซึ่งแสดงให้เห็นว่าจับได้ในเขตต์การประมงไทยที่พบอยู่ในเรือที่กล่าวนั้น ให้ศาลมีอำนาจริบเสียได้

มาตรา ๑๑ ถ้ามีการใช้เรือทำการประมง หรือพยายามทำการประมงในเขตต์การประมงไทยละเมิดต่อพระราชบัญญัติ

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๕๔๘

นี้ เจ้าของเรือที่อยู่ในเรือนั้น ขณะที่มีการละเมิด หรือถ้า
เจ้าของเรือไม่อยู่ ผู้ควบคุมเรือ มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้ง
ปรับทั้งจำ

ถ้าไม่ได้ตัวเจ้าของเรือ หรือผู้ควบคุมเรือมาพิจารณา
หรือไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นเจ้าของเรือ หรือผู้ควบคุมเรือ
ให้ถือว่าทุกคนที่อยู่ในเรือนั้น ขณะที่มีการละเมิด มีความผิด
ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคก่อน

มาตรา ๑๒ ผู้ใดทำการละเมิดต่อมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๓ การฟ้องคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็น
หน้าที่ของพนักงานอัยการสังกัดกรมอัยการ หรือเจ้าหน้าที่
ฝ่ายทหารซึ่งรัฐมนตรีได้ ตั้งขึ้นให้มีอำนาจ และหน้าที่ฟ้อง
ได้ด้วย

การตั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารให้มีอำนาจและหน้าที่ตามความ
ในวรรคก่อน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการมี
หน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี

เล่ม ๕๖ หน้า ๕๔๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒

อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อ
ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

บทบัญญัติเฉพาะกาล

มาตรา ๑๕ คนต่างด้าวผู้ได้รับใบอนุญาตสำหรับการ
ประมงอยู่แล้วในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ จะทำการประมง
ต่อไปเท่าที่ได้รับอนุญาต และจะขอต่อใบอนุญาตอีกก็ได้
ภายในกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้
ถ้าผู้นั้นมิได้ฝ่าฝืนบทบัญญัติใดๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือ
กฎหมายอื่นว่าด้วยการประมง หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตาม
พระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นนั้น

ในกรณีอนุญาตให้ทำการประมงในที่น้ำเค็มตลอดปีนั้น
ห้ามมิให้กำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคก่อนมาใช้บังคับ

คนต่างด้าวผู้มีสิทธิตามความในสองวรรคก่อน ภายใต้
บังคับแห่งกฎหมายมีสิทธิใช้ เรือของตนทำการประมงตามที่
ตนได้รับอนุญาตนั้นได้ ในเมื่อคนประจำเรือไม่ว่าอยู่ใน
ฐานะใดๆ เป็นคนสัญชาติไทย หรือถ้ามีคนต่างด้าวรวม

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๕๕๐

อยู่ด้วยก็ต้องไม่มากกว่าร้อยละสิบห้าแห่งจำนวนคนประจำ
เรือ และคนต่างด้าวนั้นจะต้องเป็นบุคคลตามที่กล่าวในมาตรา
๗ วรรค ๒ ด้วย ในกรณีเช่นนี้ห้ามมิให้นำความในมาตรา ๗

(๑) มาใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี